Ἀληθινὲς ἱστορίες

ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ... ΑΜΑΡΤΙΑ

—Ἀνδρέα, μὲ σώνεις, μοῦ εἶπε ἐμπιστευτικὰ ὁ Ἡλίας σὰν ἦλθε καὶ μὲ βρῆκε προχθές. Χάθηκα ὁ ἄνθρωπος ἀφανίστηκα σοῦ λέω καὶ δὲν μπορῶ νὰ σταυρώσω δεκαράκι, ἀπὸ τότε ποὺ ἔμπλεξα μ' αὐτὴ τὴν Ἑλενίτσα.

—Τί εἶπες, ἐρώτησα μὲ ἀπορία. Ἄκουσα καλά: Παντρεμένος ἄνθρωπος, φαμελιάρης καὶ Ἑλενίτσα, ντροπή σου. Καὶ κάνε μου τὴ χάρη ἄλλαξε κουβέντα.

—Ντροπή, ξεντροπὴ εἶναι ἀργὰ νὰ τὴν παρατήσω τώρα Ἀνδρέα. Δὲ λέω φτηνὰ τὴν ἀπόχτησα, ἀλλὰ τί τράβηξα γιὰ νὰ τὴ βγάλω ἀπὸ τὸ βοῦρκο τὴ συχαμένη καὶ νὰ τὴν συμμορφώσω λιγάκι ἕνας Θεὸς ξέρει. Φτάνει νὰ σοῦ πῶ, ὅτι δὲν ὑπάρχει σάλιο, οὔτε γιὰ τσιγάρο. Ὅ,τι βγάζ ωμοῦ τὰ τρώει ἡ φιλότιμη. Ὁμως χαλάλι της. Τέτοια γραμμὴ καὶ τέτοια χάρη δὲν ἔχεις ξαναδεῖ.

Γοῦστο βῆξε ὁ μάστορής της ὅταν τὴν ἔφτιανε, Ἀνδρέα, γοῦστο καὶ ὄρεξη, γιατὶ ἀλλοιῶς δὲν ἐξηγεῖται. Νὰ δῆς κᾶτι πλαΐνά, μὰ κᾶτι πλαϊνά!!

Ξυλώσου λοιπόν, μὴ ρωτᾶς πολλὰ πράγματα καὶ ἀκοῦμπα ἕνα χιλιάρικο. Σὲ δέκα μέρες θὰ τοχῆς. Καὶ ἔνοια σου κύριε θὰ τὴν χαρῆς καὶ σὺ κάποτε. Τοὺς φίλους ἐγὼ δὲν τοὺς ξεχνάω.

Χαμογέλασα εἰρωνικὰ, σκέφτηκα πρὸς στιγμὴν ὅτι μπορεῖ νὰ μουρλάθηκε ὁ Ἡλίας, γιατὶ τὸν ἤξερα ὁπόδειγμα καλοῦ καὶ πρὸ παντὸς τίμιου οἰκογενειάρχη καὶ γιὰ νὰ μὴ νομίση ὅτι τὰ κᾶτι τέτοια εὔκολα τὰ κατα-πίνω, τοῦ εἶπα:

—Ἡλία δὲν ἀφίνεις τὸ δούλεμα. Ὥρα ποὺ βρῆκες γι' ἀστεῖα. Δὲν σοῦ πάει καημένε ὁ ρόλος.

—Μοῦ πάει δὲν μοῦ πάει, οὔτε σ' ἐνδιαφέρει, οὔτε ζήτησα τὴ γνώμη σου. Δόσε μου ἐσὺ τὸ χιλιάρικο καὶ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ τρίβης τὰ μάτια σου σὲ λίγες μέρες. Καὶ λέγε, λέγε μέ κατάφερε ὁ γεροπαραλυμένος.

—Στὸ δίνω μὲ δισταγμὸ κύριε συνέχισα, βέβαιος ὅτι ἡ πρᾶξις μου αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὶς χειρότερες. Ὅ,μως δὲν τὴν λυπᾶσαι βρὲ ἀφιλότιμε τὴν κυρά σου, δὲν τὴν συμμερίζεσαι ποὺ ξημερόβραδιάζει στὴν κουζίνα καὶ σὲ λέει ἀπὸ πάνω καὶ κουβαλητή της; Δὲν βάζεις μυαλὸ κύριε ψωροϋπάλληλε μὲ τὶς χίλιες πεντακόσιες μηνιαίως ποὺ θέλεις καὶ ξορέζα.

Εἶπα καὶ κᾶτι ἄλλο μουρμουριστὸ ποὺ ἀν τὸ ἄκουγε θὰ τὸν ἔχανα γιὰ πάντα μαζὶ μὲ τὸ χιλιάρικο κι' ὁ γεροτραχανᾶς ἔφυγε εὐχαριστημένος καὶ διαστικός.

Ὕστερα σκέφτηκα χίλιες φορὲς νὰ γράψω ἕνα ἀνώνυμο γράμμα στὴ γυναῖκα του, μπᾶς καὶ τὸν φέρη στὸν ἴσο δρόμο, ἀλλὰ ἐπὶ θέλεις εἶπα στὸν ἑαυτό μου νὰ συνεμπῆς σὲ ξένες ὑποθέσεις;»

Ἔβωσα λοιπὸν τόπο στὴν ὀργὴ καὶ ἀπορροφημένος ἀπὸ τὶς δικές μου σκοτοῦρες ξέχασα κι' αὐτὸν καὶ τὴν Ἑλενίτσα του.

Δὲν περάσανε ὅμως πέντε ἡμέρες κι' ὁ Ἡλίας ξανάρθε ἕνα βραδάκι χαμογελαστὸς τούτη τὴ φορά. μοῦ κλεισε τὰ κατάστηχα καὶ τὰ τεφτέρια καὶ μοῦπε:

—Παράτα τα ρὲ Ἀντρέα ἐπὶ τέλους. μάθε νὰ ζῆς κακομοίρη. Δὲν ἔχουνε τέλος οἱ δουλειές!!

—Τί συμβαίνει Ἡλία; ἐρώτησα

—Τελείωσα χρυσέ μου, τελείωσα καὶ μάλιστα σήμερα τὴ δήλωσα. Ἀπὸ αὔριο θ' ἀρχίσουμε τὸ σουλάτσο. Εἶναι μούρλια σοῦ λέω. Ἡ καλλίτερη τῆς παραλίας.

Δὲν περίμενα τέτοια ξετσιπωσιὰ ἀπὸ δαῦτον καὶ γιὰ νὰ μοῦ φύγη ὁ τελευταῖος δισταγμὸς ξαναρώτησα:

—Γιὰ Ἔλα δῶ βρὲ Ἡλία. γιὰ ἔλα στὰ σύγκαλά σου καὶ κάνε μου το λιανά. Γιὰ πιὰ Ἑλενίτσα τῆς παραλίας μοῦ λὲς καὶ τὶ σουλάτσο θὰ κάνουμε .Τί σόι πρᾶμα δηλαδὴ εἶναι αὐτὴ πού ἄντε ἐμπᾶτε σκύλοι ἀλέστε. Καὶ κᾶτι ἄλλο, τὴν ἀγαπᾶς μὲ τὰ σωστά σου. Ναὶ ἢ οὔ;

—Τὴν ἀγαπάω δὲν λέω τίποτε, τὴν λαχταρῶ Ἀντρέαα. Ἦταν τὸ ὀνειρό μου καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἀπόχτησα.

—Δὲν σὲ καταλαβαίνω Ἡλία, εἰλικρινὰ δὲν σὲ καταλαβαίνω. Ἀλλὰ τέλος πάντων τί θέλεις ἀπὸ μένα;

—Τί θέλω; Δὲν μπῆκες ἀκόμη; Δὲν σοῦ εἶπα βρὲ ὅτι ἐγὼ δὲν ξεχνάω τοὺς φίλους; Ἑτοιμάσου λοιπὸν κι' αὔριο μετὰ τὸ σούρουπο θὰ πᾶμε περαντζάδα μὲ τὴν Ἑλενίτσα.

—Μαζὶ Ἡλία: Δηλαδὴ ἐγώ, ἐσὺ κι' αὐτή;

—Μαζὶ Ἀνδρέα. Ἐγὼ ἐσὺ κι' αὐτή.

—Καὶ τὴν ἀγαπᾶς καὶ τὴν λαχταρᾶς Ἡλία;

—Καὶ τὴν ἀγαπάω καὶ τὴν λαχταράω Ἀνδρέα.

—Νάαααα πάρτα τοῦ λέω. νὰ μὴ στὰ χρωστάω.... ἐθελοντή. Μάαααα.

—Δὲν ἔχει μάαα μοῦ ἀπήντησε, ἐπιστρέφοντάς μου τὸ φιλοδώρημα εἰς διπλοῦν. Κι' ἄλλους πέντε ἀκόμη τοὺς δόλευα, ἀλλὰ ἄλλη φορά.

Αὔριο θὰ κάνη τὸ παρθενικό της ξεγλύστρημα καὶ θέλω νὰ τὴ δοκιμάσουμε μαζί. Ἄμα τὴν πλησιάσης ἔτσι ὅπως εἶναι καθαρὴ καὶ μυοχομυρισμένη, δὲν θὰ ξεκολλᾶς ἀπὸ πάνω της. Θὰ τὴν ἐρωτευθῆς καὶ σὺ σοῦ λέω. Ἀλλὰ ἐξηγημένα πράματα. Μόνος σου δὲν θὰ στὴν ἀφήσω ποτὲ. Φοβᾶμαι μὴ μοῦ τὴν ξερχαβαλώσης, κι' ἄντε ράβε ξύλωνε ἀπ' τὴν ἀρχή.

Λέγε, λέγε ὁ Ἡλίας, μοῦ ἄνοιξε τὴν ὄρεξη, μοῦ θύμησε παληὲς νεανικὲς τρέλλες καὶ μιὰ καὶ μοῦδινε τὴν εὐκαιρία χειροπιαστή, ἀπεφάσισα γιὰ πρώτη φορά, ὕστερα ἀπὸ δεκαετῆ ἐντιμονκαὶ ἀξιοπρεπῆ ἔγγαμον βίον νὰ τσιλιμπουρδίσω.

Κεῖνο τὸ βράδυ δὲν μπόρεσα νὰ ἡσυχάσω. Ἡ σιλουέττα τῆς Ἑλενίτσας τοῦ Ἡλία, ποὺ θὰ ἔκανα καὶ γώ....δοκιμή, στριφογύριζε πάνω βέ μου μὲ ἀέρινα λικνίσματα καὶ τὰ πλαϊνά της, ὅπως τὰ περιέγραφε ὁ Ἡλίας θωπεύανε τὸ κορμί μου καὶ μοῦ ἀναβαν καῦμοὺς.

Φαίνεται μάλιστα πὼς θὰ μουρμούριζα στὸν ὕπνο μου, γιατὶ ἡ γυναῖκα μου, τὸ πρωῒ ζήταγε ἐξηγήσεις.

Τῆς ἀπήντησα ἀόριστα μήπως πάρει χαμπάρι καὶ δὲν μὲ ξέπλενε οὔτε ὁ Ἀχελῶος καὶ ἔφυγα γιὰ τὸ γραφεῖο μου.

Τὰ βιβλία καὶ τὰ νούμερα γιὰ πρώτη φορὰ μοῦ φαινόσανται ἠλίθιες ἐφευρέσεις μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ βασανίζουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ μόνο ποὺ μ' ἐνδιέφερε ἦταν ἡ Ἑλενίτσα, ποὺ ἀπὸ τὶς περιγραφὲς τοῦ Ἡλία, συμπέραινα ὅτι ξεπέραγε σὲ χάρη τὴν Μπριτζίτ.

Ζήτημα εἶναι ἄν ἔβαλα πεννια μέχρι τὸ ἀπόγευμα ποὺ ἦρθε ὁ ξεμπουρίστρας.

—Αἴντε μοῦ εἶπε σήκω. Σὲ μιὰ ὥρα ραντεβοῦ στὴ Ψιλλή. Καὶ ἄκουσε πᾶρε μαζὶ σου καὶ μιὰ κουβέρτα.

—Κουβέρτα; γιατί;

—Ἄκου ποὺ σοῦ λέω, θὰ χρειασθῆ.

—Οὔτε στὰ νειᾶτα μου ἔτυχε Ἀνδρέαααα τοῦ φώναξα. Ρεζίλι θὰ γίνουμε ἀδερφέ καὶ κυριευμένος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία ἔφυγα διαστικός.

Ἡ γυναῖκα μου εὐτυχῶς ἔλλειπε ἀπὸ τὸ σπίτι, Βουτάω ποὺ λέτε παραμάσχαλα μιὰ κουβέρτα, ἀφίνω ἕνα σημείωμα, ὅτι τάχα εἶχα συμβούλιο καὶ θὰ ἀργοῦσα κι' ἀπὸ σοκάκι, σὲ σοκάκι σὰν νεοβγαλτο μαθητοῦδι, ντὰν ὀκτὼ βρισκόμουνα ἐκεῖ.

Σὲ λίγο νᾶσου κι' ὁ Λιᾶς μ' ἕνα φαναράκι.

—Τί εἶναι αὐτὸ Λία; εἶπα.

—Φαναράκι ἀπήντησε ἀπαυέστατα. Γίνονται χριστιανέ μου αὐτὲς οἱ δουλειὲς στὰ στραβά;

Καὶ τώρα ἄκου:

—Θὰ πάω πρῶτα ἐγώ, κι' ἀφοῦ τὴν δέσω γερά, θὰ σὲ φωνάξω νὰ μπουκάρης. Κατάλαβες;

Φούντωσα ἀπὸ τὸ κακὸ μου, γιατὶ δὲν φανταζόμδυνα ὅτι θὰ φτάναμε μέχρις ἐκεῖ κι' ἑτοιμάστηκα νὰ φύγω.

—Ἔεεεε!! ποῦ πᾶς, μοῦ λέει.

—Πράτα μας ρὲ παληάνθρωπε, ἀπήντησα. Τί μὲ πέρασες λήσταρχο ἢ δράκο;

Ἀντὶ ὅμως ἄλλης ἀπαντήσεως, μοῦδωσε τὸ φαναράκι, μοῦπε «περίμενε δυὸ λεπτὰ καὶ χάθηκε στὸ σκοτάδι.

Ποτὲ δὲν εἶχα φαντασθῆ ὅτι θὰ πάθαινα καὶ τοῦτο τὸ τελευταῖο. Ὅτι θὰ κράταγα δηλαδὴ φαναράκι στὸ κύριο, κι' ἄρχισα νὰ μετανιώνω καὶ νὰ λυπᾶμαι τὸν ἑαυτό μου γιὰ τὴν κατάντια μου. Μιὰ πρὶν προλάβω νὰ σκεφθῶ καὶ ν' ἀποφασίσω κᾶτι ἄλλο, νᾶσου ὁ Λιᾶς σέρνωντας ἕνα σχοινί.

—Νάτη, μοῦ λέει, ὑπερήφανος. Καμάρωσέ την καὶ πρὸ παντὸς φτίσε την μὴ τὴν βασκάνεις. Αὐτὴ εἶναι ποὺ σοῦλεγα. Ἔχω ἢ δὲν ἔχω δίκιο;

Ἀπότομα μοῦρθε τὸ αἷμα στὸ κεφάλι. Γκρεμίστηκανε μὲ μιᾶς ὄνειρα καὶ ἐπιθυμίες καὶ φασκελώνοντας τὸν ἑαυτό μου τρὶς καὶ ἄλλες δύο τὸν Ἡλία, χύμηξα ἐπάνω του.

—Γι' αὐτὴν ρὲ μάπα μοῦ Ἔλεγες τοῦ εἶπα ἀγριεμένος. Αὐτὴ ἡ σαπιοβαρκα εἶναι ἡ Ἑλενίτσα σου ποὺ θὰ ἔκανα δοκιμὴ καὶ μάλιστα παρθενική; Γι' αὐτὴ ἔγινα παληάνθρωπος καὶ μαγάρισα τὸ στεφάνι μου, φτοῦ σου νὰ μοῦ χαθῆς μισόγλωσσε. Καὶ τὸν ἔσπρωξα δίσ.α.

Ἀκούστηκε ἕνα «πλάτς» κι' ὕστερα ἕνα «ἄτιμε βᾶ σοῦ δείξω». Μὰ δὲν πρόλαβε. Βγαίνοντας τὸν ξαναβούτηξα πάλι καὶ τὸν ἔκανα νὰ πιῆ ἕα κουβὰ νερό.

Δὲν ξέρω ἄν ἔφτεγε ὁ Ἡλίας, μὰ στὸν ἐκδικήθηκα. Ἄλλωστε κάποιος ἔπρεπε νὰ πληρώση τὰ σπασμένα.

Μὲ τὸ χουνέρι ποὺ ἔπαθα ὅμως, πέρνω ὅρκο ὅτι οὔτε βᾶ σκεφοῦ ξανὰ νὰ ἀπατήσω τὴν Ἀννοῦλα μου. Ἀκομη καὶ μὲ τὴν Μαιρενλὴ τὴν Μονρόε.

Κ.Βρ—ς

Μικρὰ νέα

Ζωηροτάτη παρατηρεῖται ἡ κίνησις τῶν τουριστῶν ἐφέτος, ἐν συγκρισει μὲ ἄλλες χρονιές.

Ἔτσι τοὐλάχιστον μαρτυροῦν τὰ πλήρη ἐπιβατῶν καταπλέοντα ἐξ Ἰταλίας σχεδὸν καθημερινῶς ἐπιβατηγὰ καράβια.

—Γεγονὸς τὸ ὁποῖον καταδεικνύει καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς μεταξὺ Πατρῶν—Βρινδησίου δρομολογήσεως ἑνὸς φέρρυ—μπώτ.

—Ἀνάγκη, ἡ ὁποία, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ κατανοηθῆ ἀπὸ τοὺς σήμερον ἀντιδρῶντας.

—Πολλοὶ ὀδηγοὶ τροχοφόρων, μὴ τηροῦντες τοὺς κανονισμοὺς τῆς τροχαίας, προκειμένου ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἀγ. Γεωργίου νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ὁδὸν Γερμανοῦ, διέρχονται διὰ συντομίαν ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τῆς πλατείας Ἀγ. Γεωργίου.

—Ἡ ἔστω λοιπὸν κατὰ ὡρισμένας ὥρας παρουσία ἐκεῖ τροχονόμου εἶναι ἀπαραίτητος, πρὸς πρόληψιν τυχὸν συγκρούσεων, προκαλουμένων ἀπὸ τοὺς παραβάτας τῶν κανονισμῶν.

—Ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ πρέπει, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἡ ἐπὶ τῆς βορειοῦς πλευρᾶς τῆς πλατείας τοποθετηθεῖσα ταμπέλα νὰ ἀντικατασταθῆ δι' ἄλλης πλέον εὐδιακρίτου.

—Ἐνῶ ὁ Δῆμος καταβάλλει πράγματι φιλότιμες προσπάθειες ὥστε νὰ διατηροῦνται οἱ δρόμοι τῆς πόλεως καθαροί.

—Πολλοὶ ἀπολίτιστοι ἀπορρίπτουν ἐν μέση ὁδῷ ὄχι ἁπλῶς μίαν φέταν ἀλλὰ ὁλόκληρον καρποῦζι.

—Ἡ πράξις αὐτὴ βάρβαρη καθ' ὅλα της, πρέπει νὰ θεωρῆται καὶ σοβαρὸν ἀδίκημα, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη πρόξενος σοβαρῶν τραυματισμῶν.

—Ἐκτὸς τοῦ ὅτι μᾶς ἐκθέτει ὡς πόλιν καὶ γενικώτερον ὡς λαὸν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων τουριστῶν πού αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἶναι πολυαριθμοι.

—Δὲν ὑποδεικνύομεν μέτρα, ἁπλῶς ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους τὴν περιστολὴν τοῦ κακοῦ αὐτοῦ καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν μὴ συμμορφουμένων.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὀμπλοῦ διακηρύσσει ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 2αν Αὐγούστου 1959 καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐν τῇ Μονῇ τετραετῆ ἐνοικίασιν διὰ τοὺς κάτωθι ἀγροὺς:

1) Ἀγρὸν εἰς θέσιν Πετρωτὸ Σαραβαλίου, 2) ἀγρὸν εἰς θέσιν Ἀγ. Κωνσταντίνου Κρήνης καὶ 3) ἀγρὸν εἰς θέσιν Πάσταινα, Κεφαλοβρύσου, Σαραβαλίου.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδίᾳ Μονῇ.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὀμπλοῦ τῇ 20 Ἰουλίου 1959.

(Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία νεόκτιστος ἐκ δύο δωματίων κουζίνας κλπ. χρειωδῶν ἐπὶ οἰκοπέδου 250 πήχεων καὶ εἰς τιμὴν ἐκτάκτου εὐκαιρίας ἐπὶ τῆς συνοικίας Ζαβλάνι πάροδος ΒΑ 1. Πληροφορίαι ἐκεῖ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΩΜΟΤΥΠΙΚΗ, Ο.Ε

Στοὰ Μαραγκοπούλου Στεινὸν παλαιοῦ Ἀρσακείου

Πάσης φύσεως τυπο γραφικαὶ ἐργασίαι.

Μπιλιέτα αὐτοστιγμεὶ

"ΧΡΩΜΟΤΥΠΙΚΗ,, Ο.Ε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΟΔΟΣ ΑΡΑΤΟΥ 30 α

ὧραι ὁμιλιῶν

Κυριακὴ ἀπόγευμα 7—8

Παρασκευὴ βράδυ 8—9

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΚΟΝ

Θέλετε νὰ ἀποκτήσετε κάτι ποὺ θὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητον στὸν ἑαυτόν σας, στὸ σπίτι σας, στὴν ἐπιχείρησίν σας;

Ἐλᾶτε σὲ μᾶς. Θὰ σᾶς τὸ δώσωμε ἀνταλλάσσοντες τοῦτο μὲ ἕνα ἄλλο ἰδικόν σας εἶδος ποὺ σᾶς εἶναι ἄχρηστον. Ἀνταλλάσσομεν ἢ καὶ ἀγοράζομεν κάθε εἶδος. Ἐνδιαφερόμεθα διὰ παλαιὰ ἐπιπλα, ραπτομηχανάς, γραμμόφω να, δίσκους, πικάπ, ραδιόφωνα, ποδήλατα, μοτοσακὸ, ρουχισμούς σκεύη, κλπ. Δεχόμεθα καὶ πωλήσεις διὰ λογ)σμὸν σας ἐπὶ προ μηθεία.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΕΤΑΠΩΛΗΣΕΩΝ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33 Κάτωθι Β' ἀστυν. Τμήματος Τηλ. 32—34

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι μᾶς ἀνετέθη ἡ ἀντιπροσώπευσις ἐν τῇ περιφερεία Πατρῶν τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀγελαδοτρόφων Ἀσπροπύργου Ἀττικῆς

"ΑΣΠΡΟ,,

1) Γάλα παστεριωμένον — ἐμφιαλωμένον τῆς ἡμέρας, ἀγνὸν 100%
2) Παγωτὰ ἐξαιρετικῆς ποιότητος μὲ ἀγνὰ ὑλικά, παντὸς τύπου.
3) Γιαούρτη ἐκλεκτή, βούτυρον καὶ γενικῶς ἅπαντα τὰ γαλακτοκομικὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου ΑΣΠΡΟ

Διὰ τὰς παραγγελίας σας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα μας

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΑΣΠΡΟ,,

ΟΔΟΣ ΑΡΑΤΟΥ 4 Τηλέφωνον 23—10

ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΨΥΓΕΙΩΝ

ΨΥΓΕΙΑ

ΞΥΛΙΝΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΟΗΙΑΚΑ Κ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ

Διὰ νὰ ἔχετε πραγματικὸ ψυγεῖον διὰ ὅπου σας, δὲ τὸ πραγματευθῆτε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴν τοῦ.

Σὲ 10 καὶ περισσότερες Μηνιαίας δόσεις

ἀπὸ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΒΙΤΡΙΝΑΙ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΩΝ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ - ΨΥΚΤΕΣ ΥΔΑΤΟΣ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ-ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 54 ΤΗΛ. 41-21

Ἐπικαιρότητες

ΕΝΑ ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ ΠΟΥ ΒΛΑΠΤΕΙ

Δὲν πρόκειται νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ συντριβάνι τοῦ «κλειστοῦ ἄστεως» ποὺ μετέβαλε τὴν Ὁμόνοιαν τῶν Ἀθηνῶν σέ...λίμνη, οὔτε μὲ τὸ μικρό, μὰ φαντασμαγορικὸ συντριβάνι τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ποὺ ἀναμφισβήτητα εἶναι ὡραιότατο, ἀλλὰ μὲ ἕνα ἄλλο ποὺ, χωρὶς χρόνια τωρὰ νὰ λειτουργῆ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐρίσκεται στὴ βιτρίνα τῆς Πάτρας καὶ νὰ τὴ «στολίζη» μ' ἕνα ἀκόμη ἀκαλαίσθητο....ἔκθεμα. Εἶναι τὸ συντριβάνι τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων! Ἡ μνήμη μου δὲν μὲ βοηθᾶει νὰ θυμηθῶ ἀπὸ πότε εἶναι τοποθετημένο ἐκεῖ. Πάντως στὸ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ λειτουργοῦσε δὲν ἦταν κι' ἄσχημο. Εἶχε ὅμως ἕνα σοβαρὸ μειονέκτημα, κι' ἴσως αὐτὸ νὰ τοῦ στοίχισε τὴν ἀχρήστευσή του. Ἐβρόυιζε ὅσους ἀναγκαστικὰ περνοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ γιὰ νὰ πάρουν τὴ βόλτα τους στὸ μῶλο, ἀνάλογα θέβαια μὲ τὶς καιρικὲς συνθῆκες.

Ἀπὸ τότε ἔχουν περάσει ἀρκετὰ χρόνια καὶ τὸ συντριβάνι ἀχρηστευμένο καὶ ἐγκαταλελειμμένο ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένη στὸ μέσον τῆς μικρᾶς πλατείας, χωρὶς ἢ κατάστασίς του αὐτὴ νὰ συγκινῆ τοὺς ἁρμοδίους! Δεῖχμα ἢ ἀδιαφορία τους αὐτή, ὡς κακομοιριᾶ ποὺ μᾶς δέρνει. Βλέπουμε τὸ στραβό, δίχως νὰ τὸ διορθώνουμε. Κι' ὕστερα μιλᾶμε γιὰ τουριστικὴ ἀξιοποίηση τῆς πόλεως. Θὰ μοῦ πῆτε: Μ' ἕνα συντριβάνι θὰ τραβήξουμε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τουριστῶν; Ἐδῶ χρειάζονται νὰ γίνουν πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα γιὰ νὰ ἀναπτύξουμε τὸν τουρισμό μας.

Δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησις, ἀλλὰ μιὰ καὶ δὲν πρόκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος «ἐλλείψει χρημάτων» νὰ δοῦμε τέτοια ἔργα, καλὸν εἶναι νὰ δίνουμε μεγάλη σημασία στὰ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα πραγματάκια ποὺ κάποτε γίνονται ἀφορμὴ νὰ δυσφημίζεται ἡ πόλις. Γιατὶ ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ὁ ξένος καὶ τὸ πιὸ ἀσήμαντο τὸ παρατηρεῖ καὶ δημιουργεῖ ἀνάλογες ἐντυπώσεις καλὲς ἢ κακές. Ἄλλως τε ὅλα αὐτὰ τὰ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα ὅταν ἔχουν κελαισθησία κι' εἶναι φτιαγμένα μὲ γοῦστο, δίνουν ἕνα ξεχωριστὸ τόνο ὀμορφιᾶς σὲ κάθε τόπο.

Ἡ συντριβάνι λοιπὸν τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων, δίχως νὰ λειτουργῆ, δὲν ἀποτελεῖ διακοσμητικὸ στοιχεῖο. Μᾶλλον μιὰ ἀνορθογραφία ποὺ προτιμότερο θὰ ἦταν νὰ μὴν ὑπάρχη. Ἡ λύσις αὐτὴ ἐξυπηρετεῖ ἀσφαλῶς καὶ τοὺς περιπατητὰς τῆς Ἁγίου Νικολάου στοὺς ὁποίους γίνεται ἐμπόδιο νὰ συνεχίσουν τὴ βόλτα τους πρὸς τὸ μῶλο, ἰδίως τὶς Κυριακές. Ἔτσι ἡ πλατεῖα θ' ἀποκτήση μιὰ καποια εὐρυχωρία, ποὺ σήμερα στερεῖται. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι τὸ συντριβάνι πρέπει νὰ καταστραφῆ. Θὰ μποροῦσε μάλιστα νὰ μεταφερθῆ σὲ μίαν ἄλλη πλατεῖα ὅπως στὴν Ὁμόνοια, μὲ τὴν προϋπόθεση στὴ νέα του τοποθέτηση νὰ λειτουργῆ. Διαφορετικὰ θὰ ἦταν ἄχρηστο, ὅπως ἄχρηστο εἶναι ἀπὸ χρόνια τώρα.

Ἡ νέα δημοτικὴ ἀρχὴ ἀς δώση μιὰ λύση. Λύση ὅμως ἱκανοποιητική. Καὶ γι' αὐτὸ ἔχουμε λόγους νὰ μὴν ἀμφιβάλλουμε.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΑΪΤΗΣ

Αἱμορροΐδες καὶ ἐπιπλοκαὶ αὐτῶν, περιεδρικὰ συρίγγια καὶ κιρσοὶ κνημῶν, θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ ἐγχειρήσεως ὑπὸ τοῦ στοιχειοεντελοῦ ἰατροῦ κ. Ν. Ταλήρα. Κανάρη 49 τηλ. 39—33.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν Αἰγίῳ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον μάρκας «Φίατ» φορολογίας 100 δραχ. μηνιαίως, καταναλώσεως βενζίνης 240 χιλιομ. τὸ δοχεῖον εἰς τιμὴν μεγάλης εὐκαιρίας. Πληροφορίαι κ. Κ. Καλάβρυταν Αἰγίου

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.

Δ)π «Γλάρος»

Δευτέραν μεσονύκτιον δι' Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Βασιλικήν, Μεγανήσι, Νυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν Παξούς, Κέρκυραν. Ἐπιστροφὴ μέσω ἰδίων ποσεγγίσεων.

Τετάρτην 10.30 νυκτερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

Πέμπτην 11 1)2 νυκτερινὴν δι' Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδαν, Λευκάδα, Πρέβεζα.

Πρακτορεῖον Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5
Ἰω. Ἀθανασοπούλου Τηλ. 32—35

Α)Π «ΑΙΓΕΥΣ»

ΤΡΙΤΗΝ καὶ ΠΕΜΠΤΗΝ 12ην νυκτερινὴν διὰ ΖΑΚΥΝΘΟΝ—ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ— ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ κατ' εὐθεῖαν

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
Γ. Π.. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὀθωνος Ἀμαλίας 68 — Τηλέφωνον 42—77

Α)Π «ΑΔΡΙΑΣ»

Σήμερον 9ην ἑσπερινὴν διὰ Σάμην, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 6ην ἑσπερινὴν διὰ Βρινδήσιον κατ' εὐθεῖαν.

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὀθωνος— Ἀμαλίας 68
Τηλέφων ον 42—77

ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ - ΒΕΝΕΤΙΑΝ

Τὸ ταχύ ερον καὶ μεγαλοπρεπὲς

Δ)Π «ΦΙΛΙΠΠΟΣ»

(ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ)

Κάθε Δευτέραν 10ην μ.μ. Πειραιᾶ.Μύκονον, Ρόδον, κάθε Πέμπτην 9ην ἑσπερινὴν διὰ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ—ΒΕΝΕΤΙΑΝ.

Παρκτορεῖον ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5—τηλ. 32—35

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ «ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ» Α. Ε.

ΕΠΙΒΑΤΗΓΟΝ Α)Π «ΑΤΡΕΥΣ»

Νεότευκτον ἐκτοπίσματος 4.000 τόννων
Ταχύτητος 15 μιλλίων.

Ἤρχισε τῶν τακτικῶν του δρομολογίων ἀπὸ τῆς 24ης Ἰουνίου 1959

Ἑκάστην ΤΕΤΑΡΤΗΝ 9ην ἑσπερινὴν διὰ ΚΕΡΚΥΡΑΝ—ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.

Ἑκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10ην